Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVII. Ч. 244. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 20-го ЛИСТОПАДА 1980 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 20, 1980 No. 244. VOL. LXXXVII.

ВІДБУВСЯ XVI КРАЙОВИЙ З'ЇЗД СУМ-А

Новообрана Крайова Управа СУМ-А. Посередині сидять (п'ятий в першому ряді) новий голова КУ д-р Аскольд Лозинський, біля нього голова ЦУ СУМ мгр Євген Гановський і голова Головної Виховної Ради інж. Мирослав Шмігель.

Ню Йорк, Н. Й. /Прес. реф. КУ — Б. Г./ На Оселі СУМ-А в Елленвіллі, Н. Й., від суботи, 8-го до неділі, 9-го листопада 1980 року, відбувся XVI Крайовий З'їзд Спілки Української Молоді Америки (СУМ-А).

У присутності членів КУ та 108 делегатів із 23-ох Осередків СУМ-А, голова КУ Мирослав Шмігель відкрив сумівським привітом Крайовий З'їзд. На вступі голова КУ попросив учасників З'їзду повстанням з місць вшанувати хвилиною мовчанки членів СУМ-А, які в часі трирічної каденції відійшли у вічність, а головно члена КУ та референта Батьківських Комітетів сл. п. Богданну Сидор-Чарторийську. У своєму вступному слові голова КУ звернув особливу увагу делегатам на річниці, які відзначає СУМ цього року, а головно просив делегатів застановитись над проробленою працею та винести нові ідеї та напрямні на майбутнє.

Ділову Президію Крайового З'їзду обрано в такому складі: Аскольд Лозинський — голова, Ярослав Куляс і Мирослав Почтар — заступники голови, Леся Рабарська і Нуся Вох — секретарі.

Перебираючи керування З'їзду, голова Президії А. Лозинський попросив до Почесної Президії З'їзду голову ЦУ СУМ мгра Євгена Гановського, представника ОУВФ Америки ред. Володимира Мазура і почесного члена СУМ та колишнього голову ГУ СУМ-А проф. Симона Вожаківського.

Після прийняття порядку нарад З'їзду та рішення делегатів, що протокол із минулого З'їзду читатиме окремо вибрана комісія, яка подасть свій звіт в часі нарад, приступлено до вибору З'їздових комісій: Мандатно-верифікаційної — голова Марійка Барна, Номінаційної — Теодор Олещук, Резолюційної — Богдан Гаргай, Юнацько-виховної — Ігор Мірчук, Статутової — А. Лозинський, Членства — Ігор Шперналь, Фінансово-господарської — Петро Когут та — Зовнішніх зв'язків — Мирослав Футала,

(Закінчення на стор. 4)

Роналд Реґен прибув до Вашінґтону

Вашінгтон. — Новообраний президент З'єднаних Стейтів Америки Роналд Реґен прибув, разом з дружиною і численними найближчими дорадниками до Вашінгтону, де він має намір зустрінутись з президентом Джіммі Картером, лідерами обидвох палат Конгресу, провідними республіканцями, демократами, лібералами і консерватистами, а також з посадником цього майже суцільно демократичного міста Маріоном Беррі.

Головним завданням Реґена, — кажуть політичні спостерігачі, — буде зустрінутись з його співробітниками і дорадниками, які займаються у Вашінгтоні переходом влади і застановляються над можливими кандидатами на кабінетні пости. Покищо близькі співробітники Реґена передбачають, що найповажнішим кандидатом на становище секретаря Департаменту оборони є сенатор Джон Товер, республіканець з Тексасу. Вілліям Е. Саймон, секретар Департаменту скарбу за президентури Джералда Форда, мабуть повернеться на своє становище, а Вілліям Ф. Сміт, який є приватним адвокатом Роналда Реґена, є одним з кандидатів на генерального прокуратора.

Не зважаючи на те, що сен. Товер є одним з поважних кандидатів на становище секретаря оборони, у Вашінгтонських кругах не виключають, що Вілліям Джей Кейсі і навіть Джон Б. Коннелі, колишній губернатор Тексасу, можуть зайняти це становище. Найповажнішим кандидатом на становище державного секретаря є Джордж П. Шулц, колишній секретар скарбу. Береться також під увагу кандидатури ген. Александра М. Гейга, колишнього головного командира військ НАТО в Европі, і сенатора Генрі М. Джексона, демократа зі стейту Вашінгтон. З жінок-кандидаток говориться про Енн Л. Армстронг, Елізабет Г. Дол і Бетті С. Мирфі.

Дорадники новообраного президента не виключають, що на закінчення перебування Реґена у Вашінгтоні, там відбудеться велика нарада Реґена з його дорадниками, а навіть політичні зустрічі із закордонними дипломатами.

Не зважаючи на різниці поглядів між демократами і республіканцями і атмосфери, яка тепер панує у Вашінгтоні у зв'язку з великою поразкою Демократичної партії, приїзд Реґена до столиці всі сприйняли дуже позитивно і висловили свої вдоволення його політичними потягненнями та заплянованими зустрічами з усіма групами і провідними особами.

СПІЛЬНИЙ ФРОНТ ЗАХОДУ КОНСОЛІДУЄТЬСЯ В МАДРИДІ

Мадрид, Еспанія. — Після остаточного узгіднення програми й процедури на конференції в Мадриді поодинокі делеґації почали по черзі займати становище в справах, які є на програмі дня. Довгі, бо аж шоститижневі дебати, виявили таку агресивну й неґативну поставу СССР, що це не тільки спричинилося до спаяння фронту західніх держав, але й посіяло глибокі розходження між Москвою і її сателітами.

Голова совєтської делеґації Леонід Ілічев, під час пресконференції заатакував західні країни, закидуючи їм „неймовірні зброєння", що викликало веселість на залі, бо ж для нікого не є таємницею перевага совєтських зброєнь і намагання власне загрозою збройної сили впливати на політичні рішення. Він також, покликуючись на свій недавній побут в Афганістані, боронив совєтський збройний напад на ту країну. Така постава совєтської делеґації переконала учасників конференції, що покищо принаймні надії на якісь договорення з СССР позбавлені будьякого ґрунту.

Делеґати сателітних країн зовсім не скривають свого непогодження й негодування з приводу такої совєтської політики. Численні невтральні спостерігачі неодноразово відмітили виразну нервозність совєтських делеґатів на вужчих зустрічах з представниками сателітних країн, а навіть випадки, коли совєтські делеґати, а між ними також їхній керівник, погрожували сателітним представникам. Важкою тінню над конференцією в Мадриді, а в першу чергу над сателітними делеґціями висять події у Польщі. Всі свідомі, що небезпека російської збройної інтервенції в Польщі ще не минула й у відповідних для неї умовах Москва аж ніяк не стримається перед ужиттям сили.

В такій ситуації спільна й виразна постава делеґацій країн Західньої Европи є самозрозумілою вимогою. Совєтська пропаґанда пробувала посіяти серед них непорозуміння, суґеруючи, що це американська делеґація своєю твердою поставою причиняється до напруженої ситуації. В дійсності виявилося, що інші европейські країни, зокрема західньоевропейські, займають нераз навіть більш рішучу поставу як делеґація ЗСА. Такими були виступи делеґації Англії й Голяндії, навіть господарі конференції — еспанська делеґація — виступили твердо.

Під час пресової конференції совєтські делеґати, застосовуючи свою випробувану тактику, намагалися вину за совєтський напад на Афганістан перекинути на інші країни, зокрема на ЗСА, КНР і Пакістан.

ВИСТУПАЮТЬ В ОБОРОНІ ПОЧАЇВСЬКОЇ ЛАВРИ

Вашінгтон (УІС „Смолоскип"). — На Захід продісталася копія „Скарги" мешканців Почаєва і українських вірних, які пишуть до ОН про ситуацію в Почаївській Лаврі в останніх роках і просять Об'єднанні Нації їм допомогти.

Нижче подаємо повний текст цього документу в українській мові оригіналу, не вносячи ані мовних ані правописних поправок.

„В Організацію Об'єднаних Націй від жителів м. Почаїв і богомольців.

СКАРГА

Ми жителі м. Почаїв і приїжі богомольці любимо Почаївську Лавру і бажаємо завше в ній молитися, але зустрічаємо зі сторони влади багато принижень і насильства.

Вам відомо, що Радянський Союз береться за права людини, но це тільки на словах, а насправді вони грубо і безбожно (нечітко) нарушують права віруючої людини.

Наприклад: в Почаївській Лаврі вони відняли всю землю і даже огород з садом, який входить в охорону зону архітектурного пам'ятника, відрізали біля стін Лаври і передали в користування лікарні і міської Ради, які знищили... Будинок Лаври, бувший архієрейський будинок, який знаходиться на території Лаври і входить в склад архітектурного ансамблю Лаври, то вони забрали насильно під поліклініку і тому нарушили територію монастиря. На святих воротах, що ведуть в Лавру, де проходять люди на богослужіння, проїжають заграничні гості, вони насильно відібрали бувшу над вратами церкву (? — нечітко) і розмістили штаб міліцейських дружинників, які постійно знущаються над вірними, б'ють, віднімають лічні речі. Молодих жінок насилують і забороняють ходити в церкву, ведуть на міліцію і беруть від них розписку про срочний виїзд з Почаєва і роблять різні насмішки. Рядом з братським корпусом Троєцького Собору знаходиться будинок, бувший (... нечітко), де знаходилась типографія, яку закрили 30 р. тому і там тепер розмістили обласну психоневралогічну лікарню і устроїли тепер клуб біля вікон корпусу Лаври, що явно суперечить правам віруючої людини і нарушують молитовний спокій братам Лаври. Психічно хворі, привезені зі всіх сторін, роблять великий шум і кричать брудні слова, які доносяться в храм божий і священослужителям утруднюють богослужіння.

Для приїжих віруючих нема готелю, вони ідуть по квартирах, а якщо міліція зловить їх на квартирі, то штрафують людей за те, що приймають богомольців. Власті не хочуть повернути гостиницю архієрейського дому і тому богомольний народ повинен ночувати на камені. На монашеськім кладбищі, де 1973 (або 1978 ?) року була коронація чудотворної ікони, влада розмістила в будинках людей, які позаводили курей та інш., розвішують на пам'ятниках більо, руйнують пам'ятники, виписують нецензурні слова на пам'ятниках, спустошують наше кладбище. Таким образом, що свобода прав людини, під яку підписався Л. Брежнєв в Хельсінкі, місцевими властями не тільки не виконується, а грубо нарушується і... (нечітко).

Ми жителі Почаєва і віруючий народ звертаємося до Вас з великою просьбою захистити наші права віруючих людей від грубого і наглого насильства безбожних властей".

Відбулося пленарне засідання Крайової Управи Дивізійників

Детройт, Мич. (Р. Г.) — Крайова Управа Братства кол. Вояків І-ої УД УНА в ЗСА, однієї із найбільше чисельних та активних організацій українських комбатантів, відбуває пленарні засідання в осідках різних її станиць. Таким способом затіснюється зв'язок поміж окремими клітинами та членами з крайовим проводом Братства. В таких засіданнях беруть участь члени даної округи, які можуть висловлювати безпосередньо їхні побажання і пропозиції.

Цим разом, заплановане на початку каденції — 1979 року — пленарне засідання відбулося у суботу, 8-го листопада в Детройті, в осідку однієї із найбільш активних станиць. Цей же самий Детройт був осідком Крайової Управи і три роки тому та за ініціятивою тогочасного голови інж. Юрія Тис-Крохмалюка зібрав приблизно 10,000 долярів на фонд видання історії І-ої УД УНА. Велике число членів Станиці в Детройті та представників сусідніх станиць, присутніх на Пленарному засіданні, було доказом активности клітин та членів Братства. Зацікавлення було тим більше, бо на порядку нарад порушено важливі організаційні справи та громадсько-комбатантську діяльність Крайової Управи.

По звітах Президії, поодиноких референтів та представників Крайової Управи до Суспільної Служби Комбатанта і ЗУАДК-у, в річевій та вичерпній дискусії наголошено успіхи Крайової Управи та поодиноких станиць, як теж і згадано про деякі недоліки в праці. Заплановано посилити ще більше зв'язок Крайової Управи з її клітинами, зактивізувати членів станиць, подбати про допомогу старшим членам та посилити кольпортаж журналу „Вісті Комбатанта". Цей найстарший по Другій світовій війні, єдиний сьогодні в світі український комбатантський журнал виходить стараннями кількох комбатантських організацій, але на ділі його виданням майже в цілості займається Братство І-ої УД УНА.

Окремою точкою була участь Крайової Управи в українському громадському житті. Представники до Крайової Ради УККА реферували про їхню участь в нарадах та акціях на цьому форумі, а делегати на XIII Конгрес Українців Америки представили сам хід нарад Конгресу та становище Президії Братства та інших комбатантських організацій. Вияснено, що вихід з протестом перед голосуванням був зумовлений послідовним ігноруванням домагань комбатантів на традиційне місце в Номінаційній комісії та розбиттям співпраці організацій, що входять в систему УККА, на шкоду для цілого суспільства. Всі дискутанти, стурбовані долею громадського життя та занепокоєні його розбиттям, шукали доріг до привернення єдности. По вичерпних вияснениях голови, делегатів та представників, пленум одобрив намагання Президії Крайової Управи разом із іншими комбатантськими організаціями довести до оздоровлення відносин внутрі УККА та одноголосно уповажнив Президію вияснити та вирішити проблему участи представника Братства в Екзекутиві УККА та надалі продовжувати діяльність для добра Братства.

Пленарне засідання закінчено відспіванням українського національного гимну, а опісля при спільній вечері, що її влаштувала Станиця Детройт, продовжувано товариську гутірку.

У світі

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЦК КПСС І „президент" СССР Леонід Брежнєв використав нагоду бенкету, влаштованого в честь лідера Мозамбіку Самора Машеля, і виголосив дивовижну політичну промову. В тій промові Брежнєв „забув" про совєтські агресивні виступи й напади, про інвазію на Афганістан і включення тієї невеликої країни в сферу вирішальних впливів Москви і заявив, що він і цілий совєтський уряд... чекають на пропозиції новообраного американського Президента: „Можу сказати з почуттям повної відповідальности, що всі конструктивні кроки Уряду ЗСА на відтинку американсько-совєтських відносин і в ділянці міжнародних проблем зустрінуть з нашого боку позитивний відгук", — сказав він. Коли війська СССР вийдуть з Афганістану, або коли Москва перестане ламати різні міжнародні умови й закони, а в першу чергу ухвали „третього кошика" кінцевих Гельсінкських угод, перестане переслідувати людей і русифікувати народи — Брежнєв не сказав ані словечка.

В ЧАСІ ПЕРЕБУВАННЯ ПРЕЗИДЕНТА ІЗРАЇЛЯ Іцака Навона в Єгипті президент Єгипту Анвар аль-Садат заявив, що відтепер нормалізація відносин між тими двома країнами розвиватиметься зовсім незалежно від питання автономії, яку приготовляє Ізраїль для своїх арабських мешканців. Дотепер спірне питання автономії для арабських палестинців було головною перешкодою у дальшому розвитку добросусідських відносин між Єгиптом і Ізраїлем. Після рішення єгипетського уряду трактувати ті справи зовсім незалежно нормалізація відносин між тими двома країнами входить у новий етап. Одначе одною з дальших перешкод буде брак відповідних передумов господарського порядку. Єгипет не розпоряджає товарами, які міг би купувати Ізраїль, а Ізраїль не багато може запропонувати єгипетському споживачеві. Обидві сторони мусять у першу чергу поробити заходи для доповнення господарок обидвох країн та їхнього функціонального пов'язання у площині поділу праці.

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ МАЄ АЖ ТРИ внески недовір'я урядові прем'єра Менахема Беґіна. Всі вони якоюсь мірою пов'язані з важким господарським положенням Ізраїля, де інфляція осягнула 131,5 відсотка у річному відношенні, а зміна валютної системи і впровадження нового гроша не принесло міяких наслідків. Беґін перервав свій побут у ЗСА і повернувся до Ізраїля.

ЄПИСКОПИ ПРОТЕСТАНТСЬКОЇ ЦЕРКВИ У Східній Німеччині запротестували проти рішень комуністичного уряду Східньої Німеччини переривати всілякі зв'язки між людьми й культурну співпрацю німців в обидвох частинах Німеччини. На реґіональному Синоді в Зіссові, недалеко Ґайфсвальду, вони повідомили про всі перешкоди й погрози з боку комуністичних урядовців.

КАНЦЛЕР ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ГЕЛЬМУТ Шмідт, який на другий тиждень прибуває до ЗСА відбув у Бонні довші розмови з прем'єром Великої Британії Марґаретою Тачер. Розмови тривали два дні й темою їхньою були проблеми світової політики, а в першу чергу господарський застій, який охоплює країни Західньої Европи та постави до нового американського Уряду, який перебере владу в ЗСА 20-го січня 1981 року після перебрання влади президента ЗСА Роналдом Реґеном. Обидві сторони підкреслили свою якнайприязнішу поставу до новообраного Президента ЗСА і готовість тісно з ним співпрацювати. Це особливо потрібно тепер в обличчі зростаючої загрози з боку СССР. Дразливою проблемою, що може попсувати відносини між країнами Західньої Европи й ЗСА є приспішене дозброєння тих країн, до чого вони зобов'язалися після нападу Москви на Афганістан. На дозброєння вони зобов'язалися піднести свої оборонні видатки коло трьох відсотків в порівнянні з теперішніми видатками. Одначе останнім часом офіційні голоси в країнах Західньої Европи, а між ними і канцлер Шмідт заявляють, що з огляду на господарський застій їм не під силу піднести видатки на оборону на три відсотки. Президент елект Роналд Реґен плянує збільшити американські оборонні видатки на сім відсотків.

В Америці

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА ПРОТЕСТИ речників комітету боротьби за громадянські права, Сенат схвалив, голосами 51 до 35, додаток до закону, який забороняє насильне перевожування шкільної дітвори і студентів автобусами з одної околиці в другу тільки для того, щоб, мовляв, збалянсувати расову нерівність і допомогти Раді шкільництва зреалізувати ідею десеґреґації. Закон, якщо буде підписаний президентом, заборонятиме також Департаментові судівництва витрачати гроші на численні судові розправи, що їх вносили ті, які домагаються десеґраґації шкільництва за всяку ціну і всякими засобами. Очевидно, цей закон, який вже був частинно обговорюваний на комісіях, мусить пройти ще через Палату Репрезентантів, хоч там, як кажуть деякі політичні спостерігачі, немає великої опозиції до цієї справи.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД В НЮ ЙОРКУ виніс рішення, яке забороняє студентам збиратися гуртами на молитву у публічних школах, коледжах й університетах, бо така практика, мовляв, противиться законові про відділення Церкви від держави. „Ми мусимо бути дуже обережні, щоб публічні школи, у яких передається дітворі правди про основи держави і її конституцію, не стали форумами для заохоти проповідування релігійної ідеології", — говориться в постанові апеляційного суду. У Вашінгтоні, на засіданні Найвищого Суду обговорювався подібний випадок, тісно пов'язаний з релігією. Рішенням стейтових властей правничі школи у Кентакі вивішували у клясах таблиці с десятьма заповіддями Божими. Найвищий Суд уважає, що така практика противиться американській конституції і наказав негайно її припинити. За цим рішенням голосували п'ять суддів проти чотирьох.

ЛАВА ПРИСЯЖНИХ У ҐРІНСБОРО, ПІВНІЧНА Каролайна, визнала невинними шістьох членів куклакскленy, яких прокуратура обвинувачувала у вбивстві п'ятьох комуністів на антикуклакландській демонстрації восени 1979 року. У Вашінґтоні, Дрю С. Дейс, голова Департаменту справедливости заявив кореспондентам, що його Департамент розглядає можливість уневажнення рішення лави присяжних. „Ми хочемо встановити чи Департамент справедливости може щонебудь зробити у цій справі", — заявив Дейс, зазначаючи, що в минулому вже були подібні випадки, коли федеральний Уряд ініціював перегляд судових рішень у громадянських справах.

У ВАШІНҐТОНІ ЗАГАЛЬНО ВВАЖАЮТЬ, ЩО ПІСЛЯ інавґурації президента Роналда Реґена, першим буде звільнений із своїх обов'язків директор Центральної розвідчої служби (Сі-Ай-Ей) адмірал Стансфілд Тирнер. У справі нової обсади цього будь-що-будь важливого становища Реґен мабуть звернеться за порадою до колишнього директора цієї інституції, а тепер віцепрезидента Джорджа Буша.

ІЗ СЕРЕДОВИЩА НОВООБРАНОГО ПРЕЗИДЕНТА Роналда Реґена поширилася інформація, що Реґен не плянує номінувати колишнього державного секретаря Генрі Кіссінджера на будь-яке кабінетне становище. Він радше використовуватиме його, як дорадника і амбасадора з окремими дорученнями, наприклад, для полагодження справ на Близькому Сході чи в Африці. Кіссінджер вже раніше заявляв, що він не претендує на жадний уряд в кабінері Реґена.

СССР спустив на воду найбільший у світі підводний човен

Москва. — Представники дипломатичного корпусу в Москві, газетні репортери та обсерватори совєтського життя заскочені й стурбовані спущенням на воду в Сєверодвінську, недалеко від Арґангельська на Білому морю найбільшого в світі підводного човна з атомовим погоном. Місткість того човна є около 30,000 тонн, обладнений він найновішими здобутками технології й електроніки та ракетними викиднями. На підставі зовнішньої обсервації й дотеперішніх даних той човен швидкістю перевищує всі інші підводні човни тієї кляси. Закодований він як „Тайфун".

Тайфун репрезентує зовсім новий тип підводного човна як під оглядом конструкції, вжитого у будові матеріялу, так і під оглядом величини та внутрішнього укладу поодиноких його частин. Якщо потвердяться інформації про те, що його місткість є 30,000 тонн, тоді він буде майже вдвічі більший від найбільшого американського підводного човна Огайо, місткість якого не більша 20,000 тонн. Тайфун приміщуватиме коло 20 ракет сильнішого типу, як усі дотеперішні ракети на совєтських підводних човнах.

Після спущення на воду останнім часом цілого ряду нових бойових кораблів — останнім був бойовий кружляк Кіров, що його заобсервовано під час останніх маневрів Балтійської фльоти СССР, — викінчування нового в совєтській фльоті літаконосця і інших кораблів в корабельних верстатах Миколаєва, знавці стверджують, що Совєтський Союз намагається до тої міри розбудувати свою воєнну фльоту, щоб перевищити бойовий морський потенціял кожної іншої країни в світі.

Факти ці викликали домагання в західніх колах присвятити більше уваги й більше засобів розбудові власних воєнно-морських сил.

ВИСТАВКА РЕМА БАГАВТДИНА

Чікаґо, Ілл. — Заходами 12-го Відділу Українського Золотого Хреста тут в Ґалерії „Левів" при 2353 Захід Чікаґо авеню відбудеться у п'ятницю, 21-го листопада ц. р., о год. 7:30 вечора відкриття виставки рельєфів (мідь, латунь, алюміній, срібло) та шовкографії і малюнків Рема Багавтдина. Слово про мистця скаже проф. Богдан Рубчак. В суботу й неділю, 22 і 23-го листопада виставку можна оглядати у годинах від 10-ої рано до 9-ої вечора. Виставлені картини можна буде набути.

ПОМЕР БЛ. П. МИРОН КОГУТ

Ріґо Парк, Н. Й. — У понеділок, 17-го листопада 1980 року тут помер несподівано на 57-му році життя бл. п. Мирон Когут, член 19-го Відділу Українського Народного Союзу. Залишив у смутку дочку Тересу Кідел, сина Богдана та інших членів родини в Україні й на поселеннях у вільному світі. Перша панахида була відправлена в середу, 19-го листопада о год. 7:30 вечора і у четвер, 20-го листопада, о год. 7:45 у похоронному заведенні Петра Яреми при 7-ій вулиці в Ню Йорку. Похорон у п'ятницю о год. 11:30 рано до церкви св. Юра, а відтак на цвинтар св. Реймонда.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper (SECD 530-420) published daily exept Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Програ совєтського сателіта

Серед ряду невдач і поразок, якими позначилася американська закордонна політика за останніх кілька місяців, важко шукати за якимись позитивними подіями, що могли б кинути промінчик надії на краще майбутнє загальної політики Вашінгтону.

Тому то вибори на Ямайці, острові в Караїбському морі (Центральна Америка) є позитивною познакою, що не всюди комунізм може обдурювати людей безконечно. В тих виборах, які відбувалися в демократичних обставинах, ямайські виборці величезною кількістю голосів вибрали партію Едварда Сієґи, який кандидував проти Майкела Менлі, довголітнього „боса" Ямайки, який був підголоском Фіделя Кастра та Брежнєва.

Вправді, Менлі безнастанно деклярував себе „невтральним" між Сходом і Заходом, але його потягнення і діла говорили про що інше.

В квітні 1979 року, промовляючи на бенкеті, влаштованому в його честь в Москві, Менлі співав пеани Брежнєву, називаючи його „нашим приятелем, ...правдивим приятелем всіх національних визвольних рухів, провідником всіх тих, які борються проти імперіялізму..."

Він говорив:

„Ми є глибоко свідомі епохального значення перемоги совєтського народу в 1917 році, яка не тільки позначила початок переходу від капіталізму до соціялізму, але також створила могутній блок підтримки для революційних і прогресивних сил у світі..."

„Ямайка радо вітає підтримку Совєтського Союзу для... Зімбабве. Тому то ми завжди вірили й далі віримо, що геройський народ Куби й Совєтський Союз віддали людству неоцінену прислугу, спасаючи Анголю від расистського режиму Південної Африки; і вони далі гарантують Анголі існування в обличчі нових плянів расистів і імперіялістів..."

Відповідаючи Менлі, тоді прем'єр міністрів Косиґін хвалив його за „невтральність Ямайки" і за її значення для політики країни третього світу.

Тепер, просовєтське і прокубинське урядування Менлі усунули ямайці вільними виборчими голосами. Одним з перших кроків нового прем'єра Едварда Сієґи було усунення з острова кубинського амбасадора Арманда Улісеса Естраду Фернандеза. Згідно з повідомленням двох втікачів з Куби, росіянина і кубинця, — про що писав недавно англієць Роберт Мосс в „Лондон Дейлі Телеграф", — роля Естради Фернандеза на Ямайці була маніпулювати справи так, щоб Менлі був якнайдовше при владі, бо Ямайка мала стати новою і безпечною базою для дальших кубинських випадів у Центральну Америку. Мосс писав, що цей Естрада Фернандез був „скарбником" з рамени Гавани й Москви для організування комуністичних революцій у Західній Півкулі.

Коли 6-го серпня 1962 року Ямайка здобула свою незалежність, перший її прем'єр Александер Бустаменте проголосив „невідкличне рішення, що Ямайка стоятиме все при Заході і ЗСА".

По 17-ти роках кошмарного соціялістичного (читай; комуністичного правління Менлі, Ямайка є знову частиною західнього світу і — сподіваємося — надійним союзником Америки.

Володимир Душник

ПОРАЗКА І ТРІЮМФ

(I)

Президентські вибори 4-го листопада 1980 року — це переломова дата у сучасному американському політичному житті та початок нової, більше консервативної доби в політиці ЗСА.

Уже від місяців перед виборами американська преса заповідала, що вибори будуть „близькими перегонами" між політично досвідченим Картером і недосвідченим колишнім фільмовим артистом, Реґеном, який хоча був добрий губернатором Каліфорнії, найбільшого стейту ЗСА, не має того колосального досвіду, що президент Картер.

Та вислід виборів показав щось цілком протилежне: не тільки, що не було „близьких перегонів", але навпаки, Реґен і республіканська партія здобули ніким непередбачену перемогу у виборах, які мали всі познаки могутньої лявіни („лендслайд"). За Реґеном голосували 44 стейти із загальним числом 489 електорів, тоді коли за президентом Картером ледве 6 стейтів з 49-ма електорами.

В останніх двох місяцях перед виборами, кружляли поголоски про „жовтневу несподіванку", президента Картера, що на ділі означало можливе звільнення американських закладників в Ірані. Одначе Америка та світ побачили — „листопадову несподіванку" у формі масового відкинення Картера та його політики американським народом та у виборі Реґена—наступним Президентом Америки.

Причини програ

Причини відкинення Картера „мовчазною" чи, як тепер кажуть „моральною більшістю" американського народу, є преважливі та численні. В першу чергу, політичний клімат в Америці був „нездоровий", бо після соромного виходу Америки з В'єтнаму, по афері Вотергейту, американський народ шукав виходу в новій моральній атмосфері, що її Джіммі Картер обіцяв ввести після його вибору на Президента в 1976 році.

На жаль, для нього самого і для Демократичної Партії, це не сталося. Навпаки, він своєю зигзакуватою політикою довів до того, що велика частина могутньої Демократичної партії обернулася проти Картера.

Картер хоча виявив себе гнучким політиком, не міг рівнятися з такими своїми демократичними попередниками в Білому Домі, як Джон Кеннеді, Гаррі Труман та Франклін Д. Рузвелт.

Хоч сам він з півдня Америки та релігійний провідник, Картер скоро скинув із себе консервативну мантію і попав під вплив ліберальних тенденцій. Він ішов по лінії найменшого опору та апробував безконечні видатки уряду, обвинувачуючи американський народ, в тому, що він живе в надмірних достатках. Він закидав американському народові, що він винуватий в тому, що Америка прожерта інфляцією, безробіттям та заборгуванням.

У закордонній політиці Картер проковтнув комуністичну брехню, начебто марксистські революції серед колоніяльних народів Африки, Азії та Центральної Америки є „покажчиком будуччини". Тому він не вагався піддержувати терористичні „уряди" в Зімбабве, Лівії та навіть палестинських терористів.

Наприклад, поінформовані знавці подають, що Картер обіцяв, очевидно засекречену, піддержку палестинцям.

(Продовження буде)

Ярослав Стасик

ЮНІЙНІ СПІЛКИ ТА ЇХНЯ СИЛА

(II)

Головна ціль

Робітничі спілки борються (часом неоправдано та несправедливо) за соціяльну справедливість та не хочуть дати себе визискувати промисловцями, чи пак капіталовкладниками. Ця боротьба часом доводить в країні економію до занепаду, защо терпить цілий американський нарід. Але цю вину в ніякому разі не можна брати однобічно проти робітничих спілок, бо так само відповідальними за цей нелад є капіталовкладники, бо вони також не беруть до уваги добро країни, тільки виходять з основ: скільки вкладено капіталу в дане підприємство і тільки, а тільки цей вкладений капітал має принести зиску. А якщо такий зиск, уже згори обрахований, не осягнено, тоді капіталовкладники твердять, що дане підприємство мало втрату.

Перегляньмо скільки викинули ми грошей на всілякі публікації в англомовній пресі за останніх тридцять років... А це саме можна було осягнути безкоштовно через юнійні відділи з цією користю, що дані публікації мали б більшу вагу в англомовного читача, бо це робили б самі американці, не кажучи вже скільки ми б здобули для себе прихильників. Візьмімо, як багато треба було зусиль, щоб переконати даного сенатора чи конґресмена, щоб став в обороні українських політичних в'язнів, чи взагалі в обороні української нації. А це багато легше можна було б зробити через юнійні відділи, з централею включно. Щоб не руководитися пустими фразами, то можу навести, що в архівах сл. п. д-ра Д. Квітковського та частинно в мене знаходяться десятки копій сенаторів та конґресменів, які на телефонічні чи письмові прохання урядовців юнійних (двох) відділів підписували всілякі петиції, зверталися до Об'єднаних Націй, Конґресу та Сенату Америки, до Російської Амбасади та Брежнєва включно. А на доказ, що вони це зробили, вони висилали до даних відділів копії змісту своїх звернень. І це робили два (впливові в централі) Юнійні відділи. То уявім собі, який оборот могла б прийняти українська справа, якщо б українські робітники по всіх юнійних відділах зуміли переконати лідерів цих відділів, щоб вони стали в обороні української справи. Тоді може ми охопили б чи не всіх конґресменів та сенаторів.

Тут можливо нам треба розуміти американську політику. Бо навіть, коли ми знайдемо вирозуміння у конґресмена чи сенатора, який направду хотів би нам у чомусь допомогти, то він хоче чи не хоче, застановляється, яку особисту користь матиме з цього. І тут немає нічого дивного, бо так побудоване американське життя. Натомість з робітничими спілками вони рахуються хоч би тому, що розраховують на їхні голоси при виборах. До цього можна використати цю пресу, яку видає даний відділ. До цієї газети можна дописувати про українську справу та роз'яснювати американцям про поневолену Україну та її стримління до усамостійнення. Багато й багато можна досягнути через юнійні відділи; наприклад, висилка відповідних телеграм чи то на Україну, чи деінде в СССР, висилка посилок для українських політв'язнів, різні протести тощо.

Як практично це зробити?

Хтось спитає: добре, але як це зробити? Щоб дати вказівки в цьому напрямі буду послуговуватися своїм власним досвідом та своїми спостереженнями.

Отож, найлегше це зробити, коли в даному відділі працює більший гурт українських робітників. Очевидно, що ці робітники мусять бути згуртовані і в кожних починах стояти лавою. До виборів на юнійні місцеві становища, змагаються щонайменше дві організовані групи. Тому добре треба придивитися, котра з цих груп має більше шансів виграти, а тоді — заприязнитися з лідерами сильнішої групи та запропонувати підтримку українських робітників пропаґандою та голосами-взаміну дещо зробити для української справи. Часами буває так, що дві сторони є рівні в числі, а добре зорганізованих, наприклад, двадцять-п'ятдесят українських робітників є рішальним чинником. Тоді лідери двох груп самі шукатимуть співпраці, щоб зискати цю групу та обіцятимуть зробити все для української справи.

Важливою справою є приязнь. Навіть, коли одна особа заприязниться з юнійним лідером, та поступово і мудро роз'яснюватиме як страждає український нарід під московською займанщиною, при чому ще піддаватиме думку про допомогу зі сторони юнії, то завжди можна знайти того роду підтримку. Правда, до цього потрібно відповідної літератури, яка засвідчувала б про жорстоке знущання та винищування Москвою України. Цю літературу треба давати читати і передискутовувати. Тим більше, що американському народові, в тому і робітникові, є чуже всіляке насилля та накинена кривда. Тож завжди можна знайти прихильність та допомогу.

Ми українці хронічно хворіємо на всезнайків і зчаста на американського робітника дивимося згори, мовляв, що він там знає? Це дуже від'ємне явище і таким міркуванням далеко зайти не можна. Тому в таких випадках, де потрібно зискати симпатії, ніяк не вільно накидати свої думки та виказуватися всезнайком.

Як також не можна вимагати від американця, щоб він думав так, як ми у відношенні до Москви. Не треба рівнож настоювати, щоб дана петиція чи тому подібне промовляла тільки в справах України, бо це не матиме успіху. Треба так усе укласти, щоб, побіч заторкнених інших національностей, українська справа була в центрі.

Якщо вже пощастить з'єднати в собі даний відділ, то почерез нього треба звертатися до централі, головно на конвенціях, і там видвигати всілякі резолюції тощо. Такі резолюції поміщують у резолюційних книжках, а це має велике значення. А на самій конвенції (до якої треба добре підготовитися), якщо мається за собою, наприклад 20-30 відділів, то така конвенція мусить прийняти всі домагання цих відділів. Треба взяти до уваги, що на такій робітничій конвенції є приблизно від чотирьох до п'яти тисяч делеґатів і стільки ж гостей та представники юній з цілого світу.

Тут ми поверховно старались з'ясувати, що можна осягнути для української справи через юнійні відділи, а теж як практично це зробити. Розуміється, що не все тут сказано, а головно, що цією справою хтось повинен керувати. На мою думку, цим повинен зайнятися УККА.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

ЖИТТЯ НА ІНШИХ ПЛЯНЕТАХ

Наша соняшна родина з її 9 плянетами, 30 місяцями, 5 кометами та роєм астероїдів, це тільки одна, маленька краплина у Всесвіті. Таких краплин стільки у Всесвіті, скільки зір на небі й поза ним. Кожна бо зоря становить сонце, довкола якого кружляють плянети, а довкола плянет, місяці. Однією з таких зір є наше сонце, а однією з її плянет, наша земля, колиска „гомо сапієнс".

Зорі не є розкинені в просторі рівномірно, але у великих скупченнях, які називаємо ґалактиками. Таких ґалактик у Всесвіті астрономи нараховують біля 100 більйонів. Однією з тих ґалактик є наша земна ґалактика, що її називають популярно „Молочним Шляхом". Вона має форму сочки, що вміщає поверх 100 більйонів зірок-сонць. Одне з них розташоване на самих окраїнах, це наше сонце. Корпорація РЕНД (акроніми слів Рісерч енд Дівелопмент) обрахувала, що наша ґалактика вміщає 640 мільйонів плянет, що мають пригожі обставини для розвитку органічного життя.

Польоти у простір

Ми є свідками польотів у простір цілої низки дослідних, безпілотних ракет, орбітних телескопів, лябораторій та штучних сателітів, якими заселений цілий надземний простір. 20-го липня 1969 року американській агенції НАСА вдалося вичалити на поверхні місяця 3-ох астронавтів та започаткувати підбій космосу. Ті всі простірні польоти становлять увінчання передбачень авторів наукової фантастики, на чолі з Жюль Верном та Г. Ґ. Велсом, які вже дуже давно писали не тільки про польоти в космос, але і про конфронтацію людини з життям на інших плянетах. Чи таке життя в дійсності денебудь у всесвіті існує? Досі ми не натрапили ще на його сліди, не зважаючи на вичал двох біохемічних лябораторій на Марсі, постійного обстежування найближчих зір та шукання за інтеліґентними сиґналами з Всесвіту з допомогою радіотелескопів.

Якщо розглядати життя поза межами землі, слід нам в першій мірі, відділити його від теології та метафізики. Тут бо йдеться про чисто фізичне питання, а саме, які небесні тіла мають потрібні обставини для виникнення та піддержання органічного життя, у такій формі, яке бачимо на землі? Заки відповісти на те питання, слід застановитися над тим, що собою уявляє життя. Життя з біологічного боку, це складна хемічна переміна матерії, яку можна звести до 4-ох процесів: сприймання, переробки, виділювання матерії та саморепродукції.

Наука ствердила, що потрібну матерію для вирощування життя творять 6 хемічних елементів: вугілля, водень, кисень, азот, сірка та фосфор. Але найбільш ваговими елементами слід вважати водень і кисень в формі води творять основу протоплазми та засіб виміни матерії через осмозу.

З цього висновку, що для існування земноподібного життя на якійнебудь плянеті, мусять на ній переважати такі термічні умовини, щоб вода могла існувати в пливкому стані.

Для цього потрібно, щоб сонце (чи сонця), постачало їй достатню кількість тепла, а для того конечна відповідна відстань від сонця та відповідна величина (маса) плянети, для здержання атмосфери. Згідно бо з ґравітаційним законом Ньютона, плянета притягає тим товстіший шар газової атмосфери, чим більша її маса.

Вдатний експеримент

Перший вдатний експеримент у виникненні органічної матерії з неорганічної, перевели два американські нобелівські лавреати: Гаролд Юрей та Стенлі Міллер, перепустивши електричний струм крізь суміш метану, амоніяку, водню та водної пари. Цей експеримент доказує можливість зародження життя на кожній плянеті космосу, на якій існують потрібні до цього: фізичні, хемічні та термічні обставини.

На жаль, доцьогочасні досліди та експерименти не виявили життя на жадній з плянет нашої соняшної системи. З двох найбільше надійних, Марс не має потрібної атмосфери та води в рідинному стані, а Венера виявилася Дантейським пеклом. Пересічна температура на її поверхні дорівнюється 900° Ф. Ця висока температура зумовлена ізоляційним покровом її атмосфери та повільним стрибком її обороту.

Тому в шуканні за життям поза межами землі, мусимо звернути нашу увагу на плянети довколишніх зір. Найближча з них Альфа Кентаврі, віддалена від землі 4,3 світляних років. Такої великої відстані наші конвенційні ракети не всилі подолати з приводу їхньої малої швидкости. При тій швидкості космічному кораблеві забрало б 80,000 років, щоб заїхати до тієї зорі. Але, якщо б ми навіть до неї заїхали не було б з цієї подорожі великого хісна, тому що Альфа Кантаврі, це потрійна зоря, що бомбардує свої плянети (як що такі там існують) широким діяпазоном нещадної радіяції при якій не може ані виникнути, ані розвинутися органічне життя.

Пл. сен. Михайло Івасівка

У 50-ТУ РІЧНИЦЮ РОЗВ'ЯЗАННЯ ПЛАСТУ

(I)

Львівський щоденник „Новий Час" з 27-го вересня 1930 року надрукував був на першій сторінці великими літерами новину п. з. „У Дрогобичі арештовано 42-ох українців за приналежність до 'Пласту' ". Далі йшов перелік імен, започаткований прізвищем директора Дрогобицької української гімназії, Володимира Кузьмовича. Між арештованими були професори, учні та учениці тієї гімназії, а також деякі визначні громадяни міста Дрогобича, між ними сеньйор Комітету Дрогобичан, д-р Микола Терлецький. Попався в цю „42-ку" і я, а як воно сталося, хочу розказати в цьому спомині, тобто про мій перший арешт „за політику".

У п'ятницю, 26-го вересня 1930 року, о годині 5-ій над ранком, хтось розбудив мене раптово зі сну. Я розплющив очі і побачив над собою двох польських поліцаїв. Сказали мені одягатися, а самі робили обшук в мешканні, головно рилися у моїх, приготованих до школи, книжках. Обшук скінчився. „Пан пуйдзє з намі"—сказав. Мене запроваджено на поліційну станицю у Трускавці, де мені зразу стало трохи моторошно. І я почав роздумувати, за що мене арештовано?

Через 15 хвилин привели на поліцію моїх добрих друзів Василя Біласа і його брата, Влодка, а потім Миколу Мотику, Михайла Різника, Осипа Гапшія і Семена Біласа. Всі арештовані, і я з ними, не мали більше 17-18 років життя і вперше попали в руки поліції. У гурті товаришів стало мені відрадніше. „В товаристві — кажуть — і смерть не страшна!" До смерти було нам ще трохи далеко, але незабаром почалися допити... Допитував командант станиці, Медаль, при активній співпраці ще трьох поліцаїв: Коваля, Григощука і Марєка. Два перші — це були наші — перевертні, родом з-під Турки, „Григощук" називався просто Григорчуком. Той особливо лютився, коли ми відповідали на всі питання по-українському і злісно шмагав нас ременем по спині і по плечах.

На станиці тримали нас до години 1-ої полудня, тобто до найближчого поїзду, що відходив з Трускавця до Дрогобича. Нас заковано в кайдани, по двох разом. А щоб поліцаї почувалися певніше, що ми їм не втечемо сковані, кожен з них тримав пару в'язнів на ланцюжку — сказавши для прикладу, ніби собак, коли їх виводять „на прохід". Був прекрасний осінній день, природа прибиралася в пишні шати цієї пори року. На вулиці прохожі, переважно поляки, приглядалися нам з острахом, маючи нас за великих злочинців, зате знайомі, українці, дружньо помахували нам руками, а дівчата передавали поцілунки.

На залізничній стації у Трускавці нас посадили до вагону і поїзд рушив у напрямі Дрогобича. Першою зупинкою між Трускавцем і Дрогобичем був Стебник. Тут припадково всіла до поїзду дочка о. декана зі Стебника, наша товаришка з гімназії. Відкрила двері до нашого купе, і, побачивши нас в такому жалюгідному вигляді, зробила перелякану міну, швидко закрила двері й вискочила з поїзду. Це вона подала вістку стебничанам про наш арешт.

Поїзд рушив далі. Крізь вікна вагону мигали перед нашими очима ниви картопель і конюшини, подекуди й запізнілого, незжатого ячменю, на левадах паслися корови. Все те купалося в променях ласкавого, вересневого дня. Серця молодих арештантів стиснулися, защеміли тужно та боляче, як і в кожного, раптово позбавленого волі та ще й закованого в кайдани... Наша подорож не тривала довго, бо з Трускавця до Дрогобича — всього 9 кілометрів. На станції в Дрогобичі ми зустрілися з ученицями семінарії СС. Василіянок, які чекали на поїзд до Трускавця-Стебника. Коли нас поліцаї вивели зі станції на Стрийську вулицю, до нашої групи пристала семінаристка четвертого року, Юля Стинавська, дуже завзята і дуже бойова дівчина. Вона маршувала вслід за „процесією" і пускала на адресу наших „сопутників"-поліцаїв різні, неприємні для їхніх вух, „репліки", а на одного навіть плюнула! Поліцаї не могли нічого їй зробити, бо кожен тримав на ланцюжку одного „злочинця", отже мав повні руки роботи. Так допровадила нас Юля аж до середмістя, щоб встигнути на свій поїзд.

На комісаріяті поліції у Дрогобичі наші „супутники" передали нас „вищій владі". Нас порозділювано. Почалися нові допити з „приладанням рук". Кожний арештований почувався щасливий, коли його перевели з комісаріяту до судових арештів, де вже не били, як у „чистилищі", тобто в комісаріяті. Сама дорога з нього до судового будинку була недовга, але теж доволі прикра, залежно від того, на якого конвоїра ви попали. Наприклад, мене і Василя Біласа проводив якийсь рудий поліцай, з червоним обличчям, і з великим, мов надутий бальон, животом. Ведучи нас, він несподівано шарпав ланцюжком так раптово, що ми обидва з Василем аж присідали з болю. З рук потекла кров, бо від цього шарпання обдерся наскірок у тому місці, де на руці був ланцюг. При цьому наш „ангел-хоронитель" обсипав нас брудною лайкою, що зачиналася словами: „ Хцеце України... така ваша маць?" — і так далі.

У судових арештах нас примістили в просторій камері, куди привели незабаром директора гімназії В. Кузьмовича, проф. Михайла Іваненка, проф. Байрака, д-ра М. Терлецького, інж. Озаркевича, інж. Максимовича, мґра Петрикевича та інших. Це була субота, 28-го вересня. Досі від часу самого арешту, ми нічого не їли, бо й нічого нам не давали. Аж у 8-ій годині вечора принесли нам до тюрми вечерю від нашвидкоруч зробленого Комітету пань міста Дрогобича. Пам'ятаю, що в цьому Комітеті активно працювала дружина місцевого адвоката, п-і Кузів. І донині ще не можу забути смачної, „панської" вечері, що її приготовили нам пані з Комітету! Меню складалося з помідорової зупи, котлетів із свіжою картоплею й капустою і „третього". Був також чай і булка.

Підкріпившись такою вечерею, в'язні піднялися на дусі і веселіше, так сказати б, глянули на світ, хоч і за ґратами. В камері стало гамірно, весело, посипались жарти, що їх розповідали наші старші товариші недолі, загартовані вже давніше „кіблюванням" по криміналах. Ми, молоді арештанти, почули себе певніше, бож з нами ділили долю й та й недолю наші виховники, професори і визначні громадяни міста Дрогобича й околиці. Коло години 10-ої прийшла пора спати, та ледве чи хто міг заснути, тим більше, що прийшлося спати по двох на одній лежанці. Так, для прикладу, проф. Іваненка спарували з інженером Максимовичем і з того вийшла ціла кумедія, бо проф. Іваненко був високий, довгий і ноги його виставали поза постіль, а інж. Максимович був низького росту, так що виглядали обидва, як Пат із Паташоном. Тут, нарешті, в цій камері, ми довідалися, що нас арештовано за приналежність до нелеґального Пласту і що нашу гімназію закрито.

Десь коло 12-ої ночі, коли вже дехто влаштувався до сну, раптом відкрилися двері камери і на порозі з'явився старший ранґою поліцай. Упав наказ всім збиратися і бути готовими до виходу. Рівно в 1-ій годині ночі ми вже стояли на подвір'ї тюрми. Нас відділяла від світу висока, темна брама, за якою була Стрийська вулиця. На подвір'я вмаршувала поліція. Нас пов'язали по двоє і зформували колону в той спосіб, що ми йшли сімками: в кожній сімці було чотири арештанти і три поліцаї. Шпалір поліцаїв маршував по обох боках колони і розділяв нас посередині. Коли ми, з такою парадою, вийшли на Стрийську вулицю, тут уже вичікував на нас відділ кінної поліції. Колона рушила Стрийською вулицею у напрямі залізничної станції, але не без пригод і перешкод.

(Продовження буде)

ЛІВЕ ДЕРЖАВНЕ КЕРІВНИЦТВО НІКАРАҐУА перейшло до рішучого наступу проти єдиної леґально існуючої опозиційної політичної партії. Політична поліція арештувала провідного опозиційного діяча Демократичної партії Омара Галюма, не зважаючи на те, що він є членом парляменту.

ЯК УСІ ПРОМОСКОВСЬКІ КОМУНІСТИЧНІ партії у світі, Італійська комуністична партія вислала до Москви привіти й побажання з нагоди святкування 63-ої річниці большевицького перевороту. Однак італійське звернення різнилося від інших тим, що керівництво Італійської комуністичної партії застерегло собі повну незалежність від постави і будь-яких впливів КПСС. Італійські комуністи підкреслили ідеологічні розходження між обидвома партіями, які мусять бути враховувані в усіх дальших відносинах між ними.

Діяльність Філії УКУ в академічному році 1979 - 80

Філія Українського Католицького Університету ім. св. Климентія в Лондоні, основана Блаженнішим Патріярхом Йосифом І 6-го травня 1979 року, діє як автономна науково-навчальна інституція, цілі якої випливають з основних завдань УКУ і пристосовані до наукових та навчальних потреб української спільноти у Великій Британії.

У своїй діяльності Філія користується матеріяльною базою Товариства св. Софії, близько співпрацює з УВУ та з місцевими установами —СУБ-ом, КоДУС-ом, УСГ ВБ, СУУВ, УКЛО.

Академічний рік Філії — 3-го жовтня 1979 - 25-го червня 1980 — ділиться на три триместри авдіторного навчання: осінній триместр — 3-го жовтня — 12-го грудня 1979; зимовий тримечтр — 9-го січня—19 березня 1980; весняний триместр — 16-го квітня — 25 червня 1980.

Відділи Філії УКУ: Богослов'я та Філософія; Мова та Література; Історія і Культура; Суспільно-економічні та політичні науки; Педагогія. Останні два відділи є в організаційній стадії і не проявили ще формальної діяльности.

Дирекція Філії: голова, директор Філії — проф. Петро Цимбалістий; член дирекції (з уряду) — о.митр. проф. Іван Музичка, проректор УКУ, Рим. Секретаріят: панна Надія Ткачук.

Науково-педагогічний склад·професори, викладачі, асистенти: о.митр. проф. Іван Музичка —Богослов'я-Філософія; проф. Петро Цимбалістий—Слов'янська Філологія (укр. мова і література); мгр Дмитро Бартків —Історія України; мгр Марта Єнкала — Українська мова, Педагогія; мгр Григорій Дорожівський — Українська література.

Студенти Філії: усіх зареєстрованих студентів Філії на академічний рік 1979/80 було 35, в тому, 11 чужомовних студентів, які були студентами УВУ та УКУ. Студенти були з різними рівнями фахової освіти: 20- студенти університетів різних факультетів; 12 — із закінченою університетською освітою, так звані градуанти і пост-градуанти ; 3 — шестикласники (абсольвенти гімназій). В додатку до зареєстрованих студентів було в році 4-5 вільних слухачів. За виїмком чужомовних студентів, яких було 11, 8 відсотка українських студентів прийшли до Філії із середнім знанням (О левел) української мови, одначе з браком у вимові та письмі. Чужомовні студенти — 5 англійців, а 6 — із мішаних подружж — були курсантами, в першу чергу, української мови.

Науково-навчальна діяльність Філії: а) регулярні виклади та семінари для реєстрованих студентів, на які були допущені й вільні слухачі; б) прилюдні наукові та популярно-наукові виклади-доповіді для студентів, науковців, молоді та заінтересованого громадянства.

а) Навчання-виклади в Філії відбувалися 3-4 рази тижнево по дві години і своїм змістом були подумані, в основному, як доповнюючі студії українознавчих предметів для студентів українців, що студіювали в чужих університетах чи високих школах. Тому що більшість студентів Філії були активними студентами різних навчальних інституцій системи Лондонського та близьких до Лондону університетів, то поділ годин викладів Філії був узгіднений з цими інституціями.

Викладові предмети і години: Філософія і Моральні питання — 8 год.; Українська мова - вищий рівень (стара м. і тексти) — 20 год.; Українська література — 44 год.; Історія України — 4 год.; Українська культура — 4 год.; Семінари — 8 год.; разом — 88 годин.

Курси УВУ – УКУ : Українська мова, початки — 46 год.; Українська мова, нижчий рівень — 48 год. Разом — 94 години.

Українська мова, початки та нижчий рівень, на виклади якої ходило 11 чужомовних студентів, за традицією велася під фірмою УВУ, одначе студенти цих курсів, на засаді міжколеґіяльно устійненого принципу, були студентами, могли та ходили на виклади та користувалися привілеями студентів УВУ та УКУ.

Присутність на викладах: студенти українці — 60 до 80 відсотків; чужомовні студенти — 80 до 100 відсотків.

Гуртожиток для студентів. В будинку Філії є чинний гуртожиток, в якому зареєстровані активні студенти УКУ та УВУ можуть мешкати по зниженій оплаті.

Духовна опіка. Духовну опіку над студентами має всеч. о. Євген Гарабач, парох УПКЦ округи Лондон. У будинку Філії є каплиця, в якій відправляються Богослужби також і для українського громадянства.

б) Прилюдні наукові та популярно-наукові виклади -доповіді.

Згідно з пляном, під час академічного року з рамени Філії відбулося 8 прилюдних наукових та популярно-наукових викладів-доповідей для студентів, науковців, молоді та заінтересованих громадян. Доповіді були в українській або в англійській мовах, з яких скористала відносно численна українська авдиторія, часто з участю англійських, польських та інших слухачів: 16-го грудня 1979 року — проф. П. Цимбалістий: Освіта в старій Русі-Україні. 21-го грудня 1979 — проф. Т.Мацьків (Акрон, ЗСА): Гетьман Іван Мазепа. 25-го січня 1980 — всеч.о. П.Мейсон (капелян лондонських університетів): Екуменізм (по-англійськи). 22-го лютого — Я.Василюк: Українські неоклясики XX століття. 11-го квітня 1980 — мгр Надія Дюк (Оксфорд): Політика Української Центральної Ради 1917-18 роки. 9-го травня 1980 — д-р Вероніка Ді Фе (Схід.Англія, унів.): Памбо Беринда в контексті европейської лексикографії. В 350-ліття смерти Беринди (по-англійськи). 20-го травня 1980 — проф. Ф.Сисин (Гарвард): Адам Кисіль — Українська шляхта і польська влада в Україні в XVII ст. (по-англійськи). 22-го травня 1980 — о.митр.проф. І.Музичка (проректор УКУ, Рим): Історія змагань за український патріярхат.

Прилюдні виклади-доповіді, на яких було пересічно 55-65 осіб, стали поважним стимулом до наукових заінтересувань як серед молодших аспірантів науковців, так і серед старших кіл українського громадянства єднаючи навколо Філії групу прихильників української науки. Заінтересовання українськими науковими центрами поширилось і на англійський науковий світ. Прилюдні виклади-доповіді виказалися ефективним засобом науково-навчальної діяльности Філії, які стали доступними для українського суспільства.

Бібліотека. Бібліотека Філії, в стадії початковій, має постійно відкриту читальню для студентів, науковців та дослідників. Положено основи для всебічного розвитку книжкового фонду, включно з пляном інтеґрувати картотечно рівнож Бібліотеку ім. Т.Шевченка (СУБ) та Бібліотеку Визвольної Боротьби (УВС), щоб поставити вартісний матеріял до диспозиції науковців чи дослідників українських проблем.

Архіви. В будинку Філії приготовляється приміщення для архівних матеріялів.

За звітовий академічний рік діяльности Філія УКУ в Лондоні молода українська науково-навчальна інституція пройшла, не без труднощів, початкову стадію своєї праці і в умовинах української науки в діяспорі виказалася скромними, але певними успіхами. Для розгорнення ширшої діяльности потрібна дальша матеріяльна піддержка від української спільноти та активна участь у навчанні української молоді.

Назакінчення належить відмітити моральну та матеріяльну піддержку для Філії від національно свідомої української спільноти в Англії, від властей СУБ-у, від УСГ ВБ, від широкого гурту молодшої і старшої української інтеліґенції, від Т-ва Св.Софії, від Ректора і Декана УВУ, від жертвених колеґ-викладачів Філії, від постійного добродія Філії о. крилошанина М.Матичака і, зокрема, від о. митрата проректора УКУ.

Проф. Петро Цимбалістий

ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО В БРУКЛИНІ

Бруклин, Н.Й. — Заходами Об'єднаного Комітету українських організацій тут в неділю, 23-го листопада ц.р., о год. 4-ій по полудні в залі Національного Дому при 216 Гренд вулиці відбудеться Листопадове свято, друга частина якого присвячена буде ген. хор. Романові Шухевичеві — Тарасові Чупринці. Головну святовну доповідь виголосить мгр Осип Рожка з Ню Йорку, а в мистецькій програмі виступатимуть: хор церкви св. Духа під диригентурою маестра Лева Рейнаровича, гурток бандуристів під керівництвом Л. Ларсон, декляматори — старші і молодь; при фортепіяні проф. Т. Левицький.

СОВЄТСЬКІ ДИПЛОМАТИ НА ЗАХОДІ НЕ перестають сигналізувати до Вашінгтону, що Москва заціквлена переговорами з новим урядом Рональда Реґена у справі обмеження стратегічної нуклеарної зброї, не зважаючи на раніше критичне становище Реґена до цієї справи.

Помолімся за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства

Впреп. о. протопресв. Іван Ткачук відслужить Заупокійну Святу Літургію, в п'ятницю, 28-го листопада 1980 року, о год. 10-ій ранку, в УПЦеркві Всіх Святих, в Ню Йорку, Н. Й., за Блаженної Пам'яті:

ТЕОДОРА САРАХМАНА
ВАСИЛЯ ДАНИЛА
д-ра МИХАЙЛА СТЕФАНОВА
ТЕОФІЛЯ БАЛАНДЮКА
проф. МАКАРА КАПЛИСТОГО
ІВАНА ҐОЛЕМБІЙОВСЬКОГО

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. протопресв. Іван Ткачук у грудні ц. р.

Всіх ВП. Членів ФКУ просимо про молитви за померших наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна пам'ять померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого Приятеля

бл. п.
Інж. ВОЛОДИМИРА БОГАЧЕВСЬКОГО

складаємо 50.00 долярів
на Український Науковий Інститут Гарвардського Університету.

Марія і інж. Орест ГЛАДКІ

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 17-го травня 1980 року упокоїлась в Бозі, на 56-му році життя, після важкої, довгої хвороби,

бл. п.

НАТАЛІЯ АЙРІХ (МИЩЕНКО)

ПОХОРОНИ відбулися на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

чоловік — АНДРІЙ
син — ВОЛОДИМИР з дружиною ПЕТ
донька — ОЛЬГА з чоловіком АНТОНОМ
внук — ТОНІ

Організація Оборони Лемківщини
5-ий Відділ в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ділиться болючою вісткою, що 13-го листопада 1980 року відійшов у Вічність

бл. п.

ПЕТРО КУЛИК

Син нашого кол. голови Відділу.

ПОХОРОН відбувся у понеділок, 17-го листопада 1980 р. з похоронного заведення Литвин і Литвин до церкви св. Ів. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а опісля на цвинтар Голівуд.

Горем прибитим батькам Дмитрові і Вірі, сестрам Наталці, Ларисі і Вікторії найщиріші співчуття висловлює —

УПРАВА 5-го ВІДДІЛУ ООЛ в Ірвінґтоні, Н. Дж.

Замість квітів, складаємо щирий дар 100.00 долярів на Фонд Дослідження Лемківщини.

Ділимося сумною вісткою, що по довгій недузі, 29-го вересня 1980 року, проживши 90 літ, відійшла у Вічність наша Дорога
МАМА, БАБУНЯ, ТЕТА, БРАТОВА і ТЕЩА

бл. п.

СОФІЯ КОЗАК

вдова по сл. п. Іванові Козакові, дир. Українбанку в Теребовлі.

ПОХОРОН відбувся 2-го жовтня 1980 р. з церкви Св. Покрови в Бріджпорті, Конн., на цвинтар св. Івана в Стратфорді, Конн.

У глибокому смутку:

донька — ДАРІЯ СТАХІВ зі синами ЮРКОМ і МИРКОМ
син — ЮРІЙ з дружиною ОЛЕЮ і сином ІГОРЕМ
ОЛЕНКА ГУБІЦЬКА
СТЕФАН і ЕВГЕНІЯ МАЦЬКЕВИЧ
ОЛЕГ і МАРУСЯ МАЦЬКЕВИЧ зі сином РОМАНОМ
і дальша Родина на Україні і в Польщі

На поминках Родина, Приятелі і Знайомі зложили такі пожертви:

на Патріярший Фонд	$211.00
на Пресфонд „Народна Воля"	$ 10.00
на пресфонд „Наше Життя"	$ 5.00

Всім жертводавцям щира подяка від Родини Покійної.

Український Музичний Інститут Америки, Інк.

з глибоким жалем повідомляє Учителів, Учнів і все Українське Громадянство, що в п'ятницю, 14-го листопада 1980 року, у вечірніх годинах, відійшов у Вічність

бл. п. проф.

ВОЛОДИМИР ГРУДИН

визначний композитор, професор Київської Консерваторії та Інституту ім. Лисенка, а в Америці викладач фортепіяну і теоретичних предметів в УМІ.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 21-го листопада 1980 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Koschek, 990 Broad Street, Trenton, N.J.

СЛУЖБА БОЖА в суботу, 22-го листопада 1980 р., о год. 10-ій ранку в Церкві Пам'ятнику св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., а безпосередньо по Богослуженні ПОХОРОН на цьому ж цвинтарі.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Президія УМІ

Відбувся XVI Крайовий...

(Закінчення зі стор. 1)

Спортової-Роман Глушко.

Після обіду приступлено до звітів голови, членів керівних органів СУМ-А. Першим звітував уступаючий голова М. Шмігель, який детально представив дійсність Спілки, підкресливши не тільки позитиви, але і також недоліки праці. Крайова Управа своєю діяльністю оправдала себе та виконала всі прийняті постанови попереднього З'їзду, про що ствердили учасники З'їзду.

Після звіту голови доповнюючі звіти подавали члени КУ, бо звіти керівних органів були видруковані, і делегати мали можливість їх переглянути після одержання їх при реєстрації. За Крайову Контрольну комісію звітував її голова Микола Семенишин, а за Крайовий Товариський суд Мирон Лущак, який ствердив, що на руки суду не вплинули жадні справи, що цим самим свідчить, що праця СУМ Америки була дружньою та діловою.

Після звітів КУ вив'язалась широка дискусія, в якій брали участь делегати, висловлюючи свої думки та вказуючи на позитиви та недоліки праці.

На закінчення дискусії, на пропозицію голови Контрольної комісії, одноголосно уділено абсолюторію уступаючим керівним органам КУ СУМ-А.

Вичерпавши намічену програму дня, перервано дальший хід нарад, щоб дати можливість З'їздовим Комісіям розпочати свою працю. Цим закінчено перший день нарад.

У вечірніх годинах відбувся святочний бенкет у репрезентативній Світлиці Оселі СУМ-А. Бенкет попередив коктейл, а о год. 7:30 вечора почався бенкет. Учасники бенкету, яких було коло 250, повстанням з місць привітали президію бенкету, яку ввела на залю голова КУ М. Шмігель і тостмайстер А. Лозинський. Офіційне відкриття бенкету довершив голова КУ М. Шмігель, вітаючи гостей та учасників бенкету, та передав керування голові президії, активному сумівському та громадсько-політичному діячеві д-рові Аскольдові Лозинському.

Після відспівання молитви „Боже Великий" тостмайстер представив гостей почесного стола: голову ЦУ СУМ мгра Є. Гановського з дружиною, голову КУ М. Шмігля, головного доповідача проф. С. Вожаківського, представника ОУВФ та Головної Управи ООЧСУ ред. Мазура, голову КУ Товариства кол. вояків УПА і представника УНП пор. Лева Футалу, головного фінансового секретаря СУК „Провидіння" дир. Богдана Тодорова, стейтового радного Іллінойської легіслятури та активного сумівського діяча Мирона Куляса, голову КК КУ інж. Миколу Семанишина, колишнього голову КУ Михайла Фурду, голову підготовчої Організаційної комісії З'їзду та голову Заряду Оселі Володимира Костика, голову КУ ООЛ Миколу Грицков'яна, голову заряду Союзівки дир. Володимира Кваса та членів ділової Президії, крім вищеназваних осіб, було ще багато більше представників установ та організацій, яких представлено в часі бенкету, між ними голову Світової Президії ТУСМ-у Ігора Зварича і голову СУСТА Роксоляну Стойко-Лозинську.

Опісля М. Шмігель представив учасникам головного доповідача, почесного голову СУМ проф. С. Вожаківського, доповідь якого була присвячена основоположникам СВУ-СУМ у 55-річчя оснування СУМ та 50-річчя ганебного харківського процесу над ними. Доповідь була переплетена прикладами про дію СВУ-СУМ очевидців, ще живих сьогодні. Особливу увагу доповідач звернув на поміщене гасло СВУ-СУМ в Енциклопедії Українознавства, вказуючи, що не є правдиве із історичною правдою. Особливо проф. С. Вожаківський зупинився над велетнями нашої визвольної боротьби та над річницями, які відзначає СУМ цього року — 30-річчя смерти ген. хор. Тараса Чупринки, командира УПА, 10-річчя смерти Алли Горської та сумівського гасла „Борись за Україну — ми волі сини!". Доповідь проф. Вожаківського учасники бенкету нагородили довготривалими оплесками.

Під час бенкету привіт та слово виголосив голова ЦУ СУМ мгр. Є. Гановський, як також ред. В. Мазур від ОУВФ Америки та дир. Б. Тодорів від СУК „Провидіння", який вручив грошовий дар на виховні цілі праці.

Відтак почалась мистецька програма, що нею керував Б. Гаргай. На відміну від інших мистецьких програм КУ й організаційний комітет З'їзду рішив запросити до мистецької програми театральну групу п. н. „Тяжко на еміграції", з Осередку СУМ-А ім. М. Павлушкова з Чікаго, під керівництвом Мирона Куляса. Ця група постала у 1975 році, ціллю якої було — засобами сатири та гумору розвеселювати публіку. Група, яка складається із 20-ти осіб, вже відвідала декілька українських громад, а це вперше вони прибули на схід Америки, щоб виступити з своєю програмою. Без сумніву можна ствердити, що понадгодинна програма задоволила всіх присутніх, які нагородили цю театральну групу оплесками. Окрему подяку за її прибуття та виступ, висловив сумівцям із Чікаго Б. Гаргай, а опісля тостмайстер А. Лозинський.

Під час бенкету голову ЦУ разом із ген. секретарем мгром О. Рожкою вручили заслуженим сумівським діячам найвищі відзначення четвертого ступеня за їхню довгу та жертвенну працю у системі нашої Спілки. Ці відзначення надав їм XI Світовий Конгрес СУМ, що відбувся у 1978 році.

Під час бенкету також відчитано письмові привіти від Блаженішого Патріярха Йосифа, Митрополита Мстислава, ієрархії українських Церков, голови проводу ОУН Ярослава Стецька, СУВФ, президента Америки Картера, чимало сенаторів та конгресменів, інших Крайових Управ СУМ та інших визначних українських установ, організацій та американських діячів.

Закриваючи бенкет А. Лозинський прочитав резолюцію у справі гасла СВУ-СУМ, поміщеного в ЕУ, що присутні прийняли довгими оплесками. Бенкет закінчено відспіванням українського національного гимну. Після бенкету відбулася забава під звуки оркестри „Іскра".

Другий день нарад включав здебільша звіти поодиноких комісій З'їзду. У звіті Резолюційної Комісії схвалено:

„XVI Крайовий З'їзд СУМ-А, продискутувавши гасло про СВУ-СУМ, що появилося в ЕУ стверджує, що поміщене гасло не відповідає історичній правді про постання та діяльність СВУ-СУМ в Україні, і знеціннює працю та жертву основоположників та членів СВУ-СУМ, які віддали своє життя за організацію та Батьківщину.

З'їзд вимагає від редакторів ЕУ ще тепер прийняти приготовані тексти ЦУ СУМ та провідного сумівського діяча д-ра Григорія Васьковича, які насвітлюють історичну дійсність СВУ-СУМ.

З'їзд заявляє, що до того часу поки не будуть поміщені ці зміни, КУ і всі Осередки СУМ-А не підтримуватимуть ні морально, ні матеріяльно ЕУ."

За Номінаційну комісію звітував Т. Олещук, а склад управи відчитав секретар комісії М. Бачара. На каденцію 1980-1983 обрано наступний склад Керівних органів СУМ-А: Аскольд Лозинський — голова, Осип Рожка — І-ий заст. і реф. юнацтва, Евгенія Кузьмович — ІІ-ий заст. і реф. дружинників, Теодор Олещук — ІІІ-ий заст. і орг. референт, Марійка Барна — секретар, Мирослав Шмігель — голова Крайової Виховної Ради, Ігор Зварич — реф. зов. зв'язків, Корнель Василик — куль. освітній референт, Петро Когут — фін. референт, Богдан Гаргай — прес. референт, Ярослав Петрик — спорт. референт, Григорій Цебрій — господар. референт, Володимир Костик — голова заряду Оселі СУМ-А, Роман Зварич — реф. вишколу, Мирон Лущак — реф. таборів, Ігор Шперналь — реф. Батьківських комітетів, Іван Кобаса і Михайло Фурда — члени; окружні координатори: — Г. Головка, М. Футала, Т. Мельник, Е. Дрочак, С. Остапчук, Н. Вох і М. Бачара; Крайова Контрольна Комісія: Микола Семанишин — голова; члени С. Кіра, М. Корнага; заст.: М. Зелез і Р. Глушко; Крайовий Товариський суд: М. Куляс — голова; члени: — М. Почтар і А. Носаль; заступники: І. Мороз і М. Стасюк.

Зворушливим моментом З'їзду було передання уступаючим головою М. Шміглем функційної відзнаки новообраному голові А. Лозинському. З сльозами в очах М. Шмігель привітав нового голову КУ СУМ-А, побажавши йому якнайкращих успіхів у праці. У своєму слові А. Лозинський склав щиру подяку делегатам за вибір та приобіцяв, що вестиме працю СУМ-А згідно із постановами винесеними XVI З'їздом СУМ-А.

Сповняючи ще остатню свою функцію, уступаючий голова М. Шмігель відчитав листу тих, що їх відзначено третім ступенем за їхню працю у СУМ-А, а саме: Г. Головку, А. Лозинського, І. Федорняка, М. Бурчака, І. Мірчука, І. Дроздовського, П. Ткача, Т. Воляника, Т. Мельника, Ф. Ступіня, П. Когута, Р. Зварича, Р. Дашавця, Р. Глушка, М. Лесева, О. Стрільчука, Я. Сидоренка, П. Бреславця, В. Крамарчука, Т. Дрозда, М. Колодія, С. Бабика, Ю. Верещака, М. Гаврилюка та Я. Куляса.

Останньою функцією уступаючого голови було подати до відома, кого КУ рішила нагородити переходовим прапором КУ СУМ-А. Осередком першуном, що його наділено високим відзначенням переходового прапора став Осередок СУМ ім. ген. хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку. Окреме відзначення дістали також за добре ведену працю Осередки СУМ-А Йонкерсу, Палатайну та Пассейку. Офіційне вручення прапора, що його в минулому мав Осередок СУМ-А ім. Біласа і Данилишина в Бостоні голова ЦУ Е. Гановський, М. Шмігель, А. Лозинський і М. Барна. Делегація ньюйоркського Осередку на чолі з головою Корнелем Василиком прийняла переходовий прапор. З цієї нагоди коротке слово подяки висловив голова Осередку К. Василик, ствердивши, що Осередок в Ню Йорку високо цінить це відзначення та вестиме свою дальшу працю, як Осередок-першун.

Наради закінчено в дусі сумівської дружби із запевненням, що делегати, вертаючись домів, вестимуть дальше, з посиленою наснагою сумівську працю. XVI Крайовий З'їзд СУМ-А закінчено відспіванням українського національного гимну.

ІНФОРМАЦІЇ ПРО МАДРИДСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ

Вашінгтон. — Комітет Гельсінкських Ґарантій для України (Вашінгтон) і „Смолоскип" влаштовують інформаційно-звітні вечорі для українських громад на тему: „Українські проблеми і діяльність під час Гельсінкської конференції в Мадриді". На вечорах виступлять ті особи, які особисто брали участь у перших трьох тижнях тривання конференції, а саме: д-р Ніна Строката-Караванська, закордонний представник Української Гельсінкської Групи, Христина Ісаїв — Комісія прав людини при СКВУ (виступить лише в Торонто), Андрій Каркоць, Андрій Фединський, д-р Андрій Зварун і ред. Осип Зінкевич — Комітет Гельсінкських Ґарантій для України і „Смолоскип".

Після виступів — запити і сугестії. Покищо заплямовані виступи у місцевостях: Вашінгтон в п'ятницю, 28-го листопада о год. 7:30 вечора в залі Українського католицького собору пресв. Родини при 4250 Гаренвуд ровд Н.Е.; Ню Йорк в суботу, 29-го листопада о год. 4-ій по полудні в Авдиторії школи св. Юра при 215 Е. 6-та вулиця; Філядельфії в неділю, 30-го листопада, о год. 4-ій по полудні в залі УКОЦентру при 700 Сідар ровд і в Торонто в суботу, 6-го грудня ц.р., о год. 7:30 вечора в залі Інституту св. Володимира при 620 Спадайна авеню.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи"

ПОВІДОМЛЯЄМО ВСІ ОРГАНІЗАЦІЇ І ПООДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМІЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться відписувати.